

Ledelse

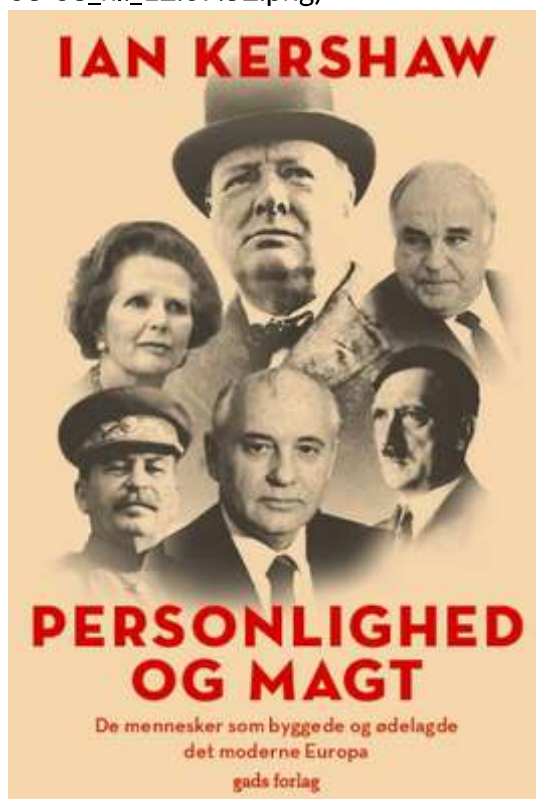
Militærhistorie

Personlighed og Magt

(https://mail.krigsvidenskab.dk/~krigsvid/application/files/9316/7784/1847/Skaermbille03-03_kl_12.07.52.png)

(https://mail.krigsvidenskab.dk/~krigsvid/application/files/9316/7784/1847/Skaermbille03-03_kl_12.07.52.png)

()

Titel: Personlighed og magt

Forfatter: Ian Kershaw

Forlag: Gads forlag

Diverse: 516 sider: 399,95 kr.

Anmelder: Svend Winther

Rating: 3/5

I Personlighed og Magt vurderer Historikeren Ian Kershaw 12 europæiske stats- og regeringscheferes betydning for Europas politiske udvikling i det 20. århundrede: Vladimir Iljitsj (Uljanov) Lenin, Benito Mussolini, Adolf Hitler, Josef Stalin, Winston Churchill, Charles de Gaulle, Fransisco Franco, Josip Broz Tito Konrad Adenauer, Margaret Thatcher, Helmuth Kohl og Michail Gorbachev.

Hvad var betingelserne, da lederen kom ind på scenen og påvirkede landet? Hvilken strategi valgtes til opnåelse af magten og til forfølgelse af de politiske målsætninger? Hvordan påvirkede lederens personlighed valget af strategi, der udvikledes? Hvordan gennemførte lederen m.fl. strategien og med hvilket resultat, er blandt spørgsmålene, som Kershaw søger besvaret i sin bog.

Frem for at gennemgå samtlige 12 eksempler, udvælges der her to eksempler, Lenin og Hitler, med kommentarer til resultatet.

Lenin, født 1870, var ud af velstillet middelklassefamilie. Akademisk uddannet. Forhold der særligt var med til at påvirke Lenin var den dybe armod, han så i samfundet omkring sig. En direkte skelsættende begivenhed tæt på for Lenin var, at hans bror blev henrettet af Tzarstyret for et attentatforsøg. Disse forhold, kombineret med politisk påvirkning fra universitetsmiljøet, var afgørende for udviklingen af hans glødende marxistiske revolutionære holdning. Denne holdning videreudvikles som landflygtig i næsten 20 år i Europa. Han så fædrelandet, præget af store tab i krigen, demoralisering af soldaterne ved fronten, Tsarens afvisning af reformer og hungeropstande. Udstyret med et sæt personlige egenskaber som ubøjelighed, målbevidsthed, beslutsomhed, ambitiøs, mod, dominans, nådesløshed, krigeriskhed, veltalende etc. udviklede Lenin i intens dialog med andre revolutionære strategien til omvæltning af Tzarstyret. Strategien blev, at magten skulle tages ved et kup, ledet af en mindre, veluddannet og bevæbnet kadre, Bolsjevikkerne. Videre var det transformationen af den feudale stat til en socialistisk stat. Først i Rusland og derefter internationalt. I oktober 1917 styrtede Lenin

og Bolsjevikkerne tsarstyret og den siddende regering. På trods af dårligt helbred implementerede Lenin en politik med elementer, såsom indførelse af Et-parti styre, afslutning af krigen, nationaliseringer mm, og herefter eksport af samme tanker til den internationale scene. En proces som dog delvist blev opbremset på grund af forøget sult og økonomisk nød i samfundet. Sit dårlige helbred gjorde, at Lenin kun var ved magten nogle få år og døde i 1924. Arvtageren Stalin videreførte Lenins politik i en mere ekstrem version. Ved systemets endelige sammenbrud omkring 1991 havde Lenins politik været intakt i godt 70 år og havde haft afgørende betydning i Rusland, i en stor del af Østeuropa og påvirkede mange andre dele af verden. Ian Kershaw ser Lenins personlige rolle for afgørende i forløbet op til revolutionen og igangsætningen af strategien til udviklingen af Rusland til Sovjetunionen og betragter Lenin for at have været en af de vigtigste "historie-skabere" i det 20. århundredes Europa.

Hitler, født i 1889, var i modsætning til Lenin, direkte involveret i krigen som korporal, såret flere gange og dekoreret. Oplevelserne under krigen og begivenhederne omkring det fejlslagne kupforsøg i München med efterfølgende fængsling i 1923 var skelsættende begivenheder og holdningsdannende for Hitler. På samme vis ses Versailles fredsbetingelserne, børskrakket i 1929 i USA med dets afledede virkninger i Tyskland. Ifølge forfatteren udgør disse holdninger, kombineret med et ekstremt racistisk had rettet mod landets jødiske befolkning, grundelementerne til fastlæggelse af mål og til et politisk program, som Hitler fik gennemført som politik for nationalsocialisterne, og som varede Hitlers tid ud. Udstyret med stærke interpersonelle egenskaber som beslutsomhed, ambitiøs, målrettethed, og et usædvanligt stærkt, demagogisk talent førte denne politik til magtovertagelse i partiet, demokratisk valg til kansler i 1933 og senere udnævnelse til enerådig Führer med videreførelse af politikken, som fra 1939 gik videre til forfølgelse af de kendte militære mål: Polen, Benelux, Frankrig, UK, Danmark, Norge og USSR etc. frem til afslutningen af 2. Verdenskrig i 1945. Resultatet var Hitlers død, tab af krigen, total ødelæggelse af Tyskland og store dele af Europa med et samlet antal døde på ca. 70 millioner mennesker på verdensplan, inklusivt udryddelse af størstedelen af den jødiske befolkning i Europa.

Afslutningsvis i en samlet vurdering er det Kershaws opfattelse, at diktatorerne Lenin, Stalin og Hitler, havde størst betydning for det 20. århundrede af de 12 biograferede personligheder. Senere i samme århundrede træder Gorbachev markant frem og igangsætter ødelæggelsen dybest set af Sovjetunionen, men uden at anslå samme negative toner. Forfatteren fremhæver, at generelle omstændigheder er igangsættende, og skaber mulighederne for enkeltpersoner. Ifølge Kershaw er krig den stærkeste holdningspåvirkende faktor på de 12 ledere og fællestræk i de 12 's personlighed, er Måltrettethed, Beslutsomhed og Ambition.

Denne bog er i sin lidt populærvideenskabelige form let læst. Denne anmelder oplevede undervejs tvivl om soliditeten i dele af forfatterens betragtninger. Personkarakteristikkerne er ofte overfriske og overfladiske. Kilderne til vurderingerne af de fleste af de 12 politiske ledere er baseret på sekundære kilder. Dog med kildehenvisninger. Forfatterens eget bidrag med primære kilder er kun politikerne fra Tyskland (Hitler og Kohl og Adenauer). Forfatteren som historiker gør frit brug af centrale begreber som "magt", "personlighed", "ledelsesadfærd" og "kompetencer/færdigheder mm", komplicerede begreber, som i dag er etablerede fagdiscipliner, internationalt og som tydeligt ikke er forfatterens fagområde. Var bogen i stedet blevet skrevet af en med tilsvarende position som forfatteren inden for politologi med yderligere kvalifikationer på samme niveau inden for eksempelvis studiet af magt og ledelsespsykologi, ville der have været mindre tvivl undervejs.
